

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria E. panyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1'50
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LO MORO Y 'L MORET.

La planxa no es gens petita....
Es un cas com un cabàs!...
A lo millor ¡patatrás!
lo rey moro ressucita
y 'l deixa ab un pam de nas.

LA VIGA Y LA PALLA.

A ho veuben—diuben los monárquichs de per aquí—ja ho veuben a quin extrém de miseria y depravació ha arribat la ditxosa República francesa. ¡Quin escándol més gros, l' escándol de las condecoracions! De alguns dias ensá, la premsa d' Europa no s' ocupa més que de aquest tráfeh immoral é indigne, en virtud del qual las créus, cintas y medallas destinadas á distinguir als homes de merit, podia adquirir las qual-sevol ximple que tingúes medis de comprarlas, entente-se al efecte ab una agencia particular, encarregada de proporcionarne, *mediantibus illis*. Desengán-yinse, aquestas cosas no passan més qu' en un país deixat de la má de Déu. Aquestas cosas no son possibles sino dintre de una República.»

Aixis refilan las calandrias monárquicas, creyent sens duple que posant los ulls en blanch y encaballant los dits de las mans ab ayre de compassió, la República francesa se 'n anirà de trompis.
¡Infelissos!

Tot bèn considerat y meditat ¿qué significa, al cap

de vall, lo gran escándol de Paris, á propòsit de la venta de créus y condecoracions?

¿Volen saberho? Significa senzillament qu' en la nació francesa subsisteix un fondo de pundonor, que fa qu' encare 's tingan en algun apreci las distincions honorificas otorgadas per l' Estat als ciutadans que se 'n fan dignes. En aquella nació no corrompuda pèls abusos, ni cor-gelada per l' escpticisme, una creu, una condecoració, una cinta representan un servey al Estat ó algun mérit personal, y son miradas ab cert respecte.

Per aixó á la primera notícia de que hi havia qui abusant de la séva posició oficial, traficava ab ellas, lo país s' ha escandalisat, sentintse ferit en sas ilusions més intimas.

Y ara diguinme vostés, Srs. monárquichs, diguinme ab tota franquesa, si aquí á Espanya, ahont lo género va tant abundant, que qui no té créus es perque no vol tenirne, s' escandalisaria ningú, 'l dia que sapiguéssem que 's venian y 's compravan, com una mercancia qualsevol.

De segur que 'l dia que arribés á descubrirse, no 's condemnaria tant la maldat dels venedors de créus, com la ximpleta dels que las compresen.

Perque la condecoració que á Fransa es una patent de honor, aquí no es més que una mostra de vanitat ridicula, y está aquesta idea tant generalisada, que casi hém arribat á un punt en que la verdadera distinció consisteix en portar la livita bèn limpia de pols, de tacas y de créus.

Jo crech que si la nació espanyola s' individualisés y tots los pensaments convergissen en un sol pensament, y todas las véus s' unissen dintre de una sola boca, aquesta boca exclamaria:

—¡Si no 's venessen més que créus, ray!

L' idea de que aquí ab diners tot se logra, está tant generalisada, que de segur no hi ha espanyol que no la tinga.

Desde 'l ministre Domenech que venia descaradament titols académichs y càrrechs eclesiástichs, fins al empleat ultramarí, que, segons revelació del general Salamanca, comet abusos impunement, comprant l' apoyo de elevadas influencias, imagininse tants *chanchullós* com vulgan.

Davant de l' omnipotencia del diner la rahò enmu-deix y la justicia s' humilla.

No es necessari citar cassos particulars... Basta passejar la vista alrededor y se 'n troba un feix tot desseguida, al alcans de la má.

Si ha una nació corrompuda y desventurada, aquesta es Espanya, l' Espanya que desde que existeix go-bern y per espay de sigles y més sigles, ab la sola escepció de onze mesos escassos, vos héu anat passant de má en má, vosaltres, monárquichs, que tractant de Fransa vos mostreu tant mirats y escrupulosos.

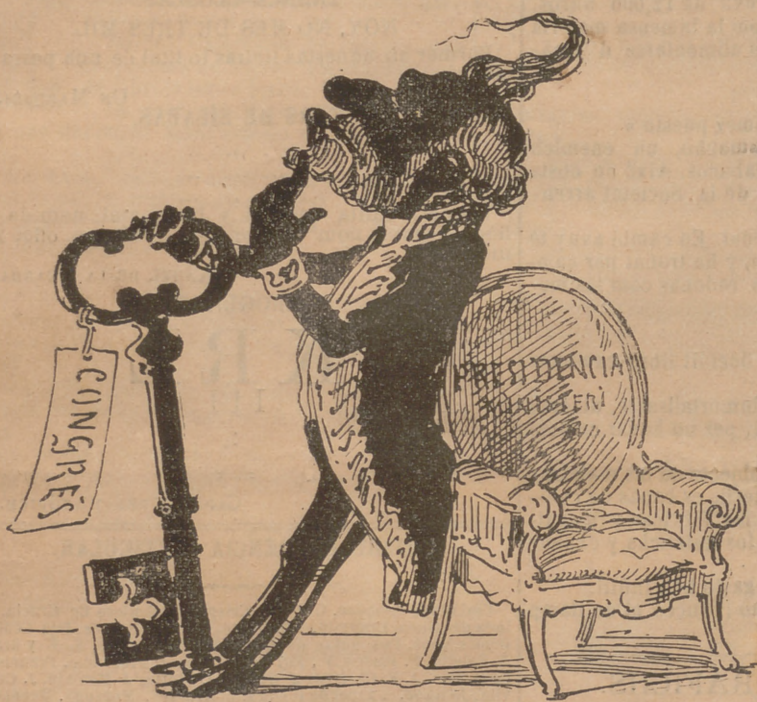
Y qu' héu fet, durant tantas generacions, per purificar l' atmósfera putrefacta que tot ho envenena? Res mes que mirar lo que fan á Fransa.

Donchs obriu los ulls per veureu bèn bè. No 'us fi-xéu sols ab la llaga cancerosa, fixeuvos també ab lo

CALENTAS Y GROSSAS.

L' arreglo de Ponape: sistema fusionista.

La cansò de sempre... ¿las obro ó no las obro?

Himeneo!... Dia feliz!...

¡Si jo sabí que casantme, m' havian de fer tants regalos!...

Modificaciò de la pena de mort.—«Al reo se li fan fumar un ó dos puros de l' Arrendataria de tabacos... y llestos!»